

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu prasību par Komisijas 2020. gada 17. decembra Lēmumu C(2020) 8969, ar ko tika noraidīts viņa lūgums, pirmkārt, konstatēt, ka *Veolia Environnement S.A.* ir pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punktu, iegādājoties 29,9 % no *Suez* kapitāldaļām bez iepriekšējas Komisijas atļaujas saņemšanas, un, otrkārt, pieņemt pagaidu pasākumu attiecībā uz šo sabiedrību saskaņā ar minētās regulas 8. panta 5. punkta a) apakšpunktu, prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz pamatojuma atbilstoši LESD 296. pantam neesamību. Prasītājs norāda, ka Komisija neesot izpildījusi LESD 296. panta prasības, pieņemot lēmumu, no kura argumentācijas nedz prasītājs, nedz Vispārējā tiesa nevarot saprast iemeslus, kādēļ Komisija uzskatīja, ka ir piemērojama EK Apvienošanās regulas 7. panta 2. punktā paredzētā automātiskā atkāpe. Prasītājs arī apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā esot norādīts pretrunīgs pamatojums EK Apvienošanās regulas 7. panta 1. punkta piemērošanai attiecībā uz prasītāja kapitāldaļu 29,9 % apmērā iegādi. Visbeidzot prasītājs uzskata, ka apstrīdētais lēmums bez pietiekama pamatojuma esot novirzījies no Tiesas pastāvīgās judikatūras attiecībā uz principu, ka izņēmums no EK Apvienošanās regulas 7. panta 2. punktā paredzētās apturošās iedarbības ir jāpiemēro šauri.
2. Otrais pamats attiecas uz EK Apvienošanās regulas 7. panta 2. punkta pārkāpumu. Prasītājs šajā ziņā uzskata, ka Komisija esot pārkāpusi šo tiesību normu, uzskatot, pirmkārt, ka šajā tiesību aktā paredzētais izņēmums ir jāpiemēro visam vienotajam koncentrācijas darījumam, ko bija iecerējusi *Veolia*, visiem darījumiem, lai gan šim izņēmumam acīmredzami nebija mērķa un tātad tas nebija piemērojams šim darījumam, un, otrkārt, ka uz visiem juridiskajiem darījumiem, kas veidoja vienu vienotu koncentrācijas darījumu, būtu jāattiecas vienam un tam pašam tiesiskajam regulējumam saskaņā ar šo pantu. Prasītājs arī uzskata, ka tas, ka Komisija piemēroja šajā tiesību normā paredzēto izņēmumu privātai vērtspapīru iegādei no viena pārdevēja, esot šī tiesību akta papildu pārkāpums. Visbeidzot prasītājs pārmet Komisijai, ka tā uzskatīja, ka *Veolia* bija izpildījusi nosacījumu, kas saistīts ar paziņošanu bez kavēšanās par koncentrācijas darījumu.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju ("EK Apvienošanās regula") (OV 2004, L 24, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 25. februārī – QI/Komisija

(Lieta T-122/21)

(2021/C 138/67)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: QI (pārstāvis: *N. de Montigny*, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt prasītājas galīgos karjeras novērtējuma ziņojumus par 2018. un 2019. gadu;
- atcelt, ciktāl nepieciešams, lēmumu, ar kuru tika noraidīta 2020. gada 16. novembra sūdzība;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja ir izvirzījusi trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota piemērojamo vispārīgo īstenošanas noteikumu neievērošana. Attiecībā uz novērtējuma ziņojumu par 2018. gadu prasītāja apgalvo, ka pārsūdzības posmā ir veikta nelikumīga darba apmierinošā snieguma pārskatīšana. Attiecībā uz novērtējuma ziņojumu par 2019. gadu prasītāja kritizē apelācijas novērtētāja iesaistīšanos agrīnā stadijā. Visbeidzot, attiecībā uz abiem ziņojumiem prasītāja apgalvo, ka tās gadījumā ir pieļauta kļūda vispārīgo īstenošanas noteikumu 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta un šo pašu noteikumu 4. panta interpretācijā un piemērošanā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota objektivitātes un neitralitātes pienākuma neievērošana, pienākuma sniegt palīdzību un labas pārvaldības pienākuma neievērošana, Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 21.a panta pārkāpums, kā arī procesa sagrozīšana vai ļaunprātīga izmantošana.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā, būtiskas faktu neprecizitātes, ļaunprātīgi apgalvojumi, kas nav saistīti ar objektīviem faktiem, un lojalitātes pienākuma jēdziena neievērošana.

Prasība, kas celta 2021. gada 25. februārī – Mariani u.c./Parlaments

(Lieta T-124/21)

(2021/C 138/68)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Thierry Mariani* (Parīze, Francija) un 22 citi prasītāji (pārstāvis: *F. Wagner*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, EURATOM) 2020/2223 (2020. gada 23. decembris), ar kuru groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013 attiecībā uz sadarbību ar Eiropas Prokuratūru un Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai izmeklēšanas efektivitāti (OV 2020, L 437, 49. lpp.), 1. pantu un, konkrētāk, ar to grozītās un papildinātās regulas 3. panta 11. punktu, 4. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, 5. panta 1. punktu, 7. panta 3.a punktu un 9. a panta 1.–4. punktu;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza vienu vienīgu pamatu, ar ko tiek apgalvots, ka ir pārkāpta Eiropas Savienības Pamattiesību harta (turpmāk tekstā – “Harta”), Eiropas Cilvēktiesību konvencija, judikatūrā atzītie vispārējie principi, Protokols par deputātu privilēģijām un imunitāti, Eiropas Parlamenta Reglaments un Deputātu nolikums.